

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 165/2017-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. marca 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Petra Stana, Advokátska kancelária, Námestie 1. mája 16, Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. Stanislavom Irsákom, Advokátska kancelária, Jelačičova 4, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16 CoE 132/2014-20 z 9. decembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Petra Stana o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. marca 2015 doručená sťažnosť advokáta JUDr. Petra Stana (ďalej aj „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 16 CoE 132/2014-20 z 9. decembra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že uznesením Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) č. k. 16 Er 200/2014-9 z 3. februára 2014 súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdnej exekútorky JUDr. Márie Zervanovej, Záhradnícka 18, Bratislava (ďalej len „súdna exekútorka“), o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V odôvodnení uviedol, že sťažovateľ (ako oprávnený) sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal voči povinnému vykonaniu exekúcie na základe exekučného titulu – platobného rozkazu okresného súdu č. k. 6 Ro 20/2010-13 z 3. marca 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 21. mája 2010. Dňa 27. januára 2014 doručila súdna exekútorka exekučnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd prvého stupňa, posudzujúc exekučný titul a vychádzajúc z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu rozporu exekučného titulu a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom. Exekučným titulom – platobným rozkazom okresného súdu bol navrhovateľovi – spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s. r. o., Röntgenova 26, Bratislava, zastúpenej sťažovateľom – JUDr. Petrom Stanom, advokátom, Námestie 1. mája 16, Bratislava, priznaný nárok na zaplatenie istiny 54,69 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 3. februára 2010 do zaplatenia a náhrada trov konania vo výške 72,54 eur na účet sťažovateľa ako právneho zástupcu navrhovateľa. Pohľadávka priznaná exekučným titulom bola v časti trov právneho zastúpenia postúpená spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s. r. o., na sťažovateľa ako oprávneného na základe zmluvy o hromadnom vymáhaní pohľadávok v drobných sporoch z 1. apríla 2009, podľa čl. V bodu 5.2., ktorý obsahuje ustanovenie o postúpení pohľadávky podľa § 524 Občianskeho zákonníka. Exekučný súd takto dohodnuté postúpenie pohľadávky nepovažoval za platné. S poukazom na § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky je, že musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu. Konštatoval, že v danom prípade bola postúpená pohľadávka určená len všeobecne ako náhrada trov právneho zastúpenia proti dlžníkovi spoločnosti, a teda nebola identifikovaná dostatočne určite tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu s tým istým dlžníkom a aby medzi

zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená. Na podanie návrhu na exekúciu je oprávnený iba účastník, ktorému bola priznaná náhrada trov konania (porovnaj R 33/2005), v tomto prípade spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s. r. o. Vzhľadom na uvedené bol súd prvého stupňa toho názoru, že oprávneným z exekučného titulu zostáva spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s. r. o., a sťažovateľ ako právny zástupca navrhovateľa nemá aktívnu legitimáciu na podanie návrhu na vykonanie exekúcie. Ide o neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, pre ktorý nie je možné pokračovať v konaní.

2.1 Krajský súd na odvolanie sťažovateľa napadnutým uznesením uznesenie okresného súdu potvrdil. V odôvodnení krajský súd uviedol: *„Účastníkmi exekučného konania sú predovšetkým oprávnený a povinný. V praxi však nemožno vylúčiť prechod povinnosti alebo práva z exekučného titulu na inú fyzickú alebo právnickú osobu, prípadne aj na štát. K prechodu dochádza univerzálnou sukcesiou (smrť fyzickej osoby, zánik právnickej osoby bez likvidácie s právnym nástupcom, predaj podniku) a singulárnou sukcesiou, ktorá sa považuje za prevod práva alebo prevzatie povinnosti (postúpenie pohľadávky, prevzatie dlhu, zmluva o prevode vlastníckeho práva k veci). Ak došlo k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti alebo k prevzatiu povinnosti pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, oprávnený musí preukázať túto skutočnosť už pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie. V tomto prípade exekučný súd nerozhoduje uznesením o pripustení zmeny účastníka konania podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, ale na zmenu vo vecnej legitimácii prihliadne pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 tohto zákona. Ak skutočnosť, že návrh na vykonanie exekúcie podáva iná osoba, než ktorá je v exekučnom titule uvedená ako nositeľ práva, alebo skutočnosť, že návrh na vykonanie exekúcie smeruje proti inej osobe, než ktorá je v exekučnom titule uvedená ako nositeľ povinnosti, nie je riadne preukázaná, súd žiadosť o udelenie poverenia uznesením podľa § 44 ods. 2 in fine Exekučného poriadku zamietne.*

V predmetnej exekučnej veci sa oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie domáhal proti povinnému vymoženiu pohľadávky na základe exekučného titulu, ktorým je platobný

rozkaz Okresného súdu Prievidza č. k. 6Ro/20/2010-13 zo dňa 3.3.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 21.5.2010. Týmto rozhodnutím bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi, spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Einsteinova 21 (teraz Röntgenova 26), Bratislava, [REDACTED], zastúpenému oprávneným, sumu 54,69 eur s úrokom z omeškania a trovy konania vo výške 72,54 eur. K návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený priložil Zmluvu o hromadnom vymáhaní pohľadávok v drobných sporoch uzatvorenú dňa 1.4.2009 medzi oprávneným a spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. V článku V. bod 5.2 sa zmluvné strany dohodli, že okamihom právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým súd spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o. právoplatne prizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia proti dlžníkovi spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o., uvedená spoločnosť postupuje túto pohľadávku oprávnenému za odplatu vo výške nároku oprávneného na odmenu v rozsahu nákladov právneho zastúpenia priznaných súdom (trovy právneho zastúpenia). Zmluvné strany sa dohodli, že okamihom právoplatnosti rozhodnutia súdu na úhradu trov právneho zastúpenia vzniká oprávnenému priamy nárok na úhradu trov právneho zastúpenia voči dlžníkovi. Postupované pohľadávky boli bližšie špecifikované len v článku II. bod 2.1 Zmluvy ako pohľadávky voči dlžníkom spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o., vzniknuté z nezaplatených úhrad za poskytovanie elektronických komunikačných služieb (najmä služieb retransmisie, interného, DIGI-TV) užívateľom /dlžníkom na základe zmlúv o poskytovaní a prijíme televíznych a programových služieb, resp. zmlúv o pripojení a poskytovaní verejných služieb retransmisie alebo internetu podľa zákona č. 610/2003 Z. z.

Postúpenie, resp. cesia pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho záväzku vstúpi namiesto pôvodného veriteľa (postupcu, cedenta) nový veriteľ (postupník, cesionár). Ide o jeden zo spôsobov zmeny záväzku v osobe veriteľa. Pri tejto zmene postupník ako nový veriteľ nadobúda spolu s postúpenou pohľadávkou aj legitímáciu na jej uplatnenie a vymoženie cestou súdu. Vyplýva to zo skutočnosti, že postúpením pohľadávky vzniká nový záväzkový právny vzťah v zmysle ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka t. j. právo veriteľa na plnenie (pohľadávky) od dlžníka. Zmena záväzku v osobe veriteľa môže nastať z vôle pôvodného veriteľa zmluvou uzavretou medzi ním a novým veriteľom, v tomto prípade možno hovoriť o dobrovoľnej cesii na základe zmluvy (cessio voluntaria) v zmysle §

524 Občianskeho zákonníka. Právnym základom zmluvy o postúpení pohľadávky (*pactum de cedendo*) môže byť kúpna zmluva, darovacia zmluva alebo iný typ, ktorým sa zakladá abstraktný záväzok medzi postupcom (pôvodný veriteľ) a postupníkom (nový veriteľ). Táto zmluva musí mať písomnú formu. Medzi jej podstatné náležitosti patrí označenie: a) účastníkov zmluvy (postupca - pôvodný veriteľ, a postupník - nový veriteľ) a b) postúpenej pohľadávky. Predmetom zmluvy o postúpení môže byť pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda okrem peňažnej pohľadávky i nepeňažná pohľadávka. Podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku. Ako k tejto problematike vyplýva zo súdnej praxe, čo uvádza aj odvolateľ, postúpená pohľadávka musí byť v zmluve identifikovaná dostatočne určite, teda tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu voči rovnakému dlžníkovi. Dostatočná identifikácia pohľadávky slúži na to, aby medzi zmluvnými stranami nevznikali pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená.

Po posúdení obsahu Zmluvy o hromadnom vymáhaní pohľadávok v drobných sporoch odvolací súd zistil a je toho názoru, že s poukazom na dohodnutý predmet plnenia podľa článku I. a II. zmluvy sa nejedná o nepomenovanú zmluvu podľa § 269 ods. 2 a nasl. Obchodného zákonníka, nakoľko zmluva má všetky podstatné náležitosti mandátnej zmluvy podľa § 566 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 263 ods. 2 Obchodného zákonníka, keď z článkov I., II. bod 2.1., čl. V. bod 5.1. nepochybne vyplýva označenie zmluvných strán, záväzok mandátára (advokáta - oprávneného), že pre mandanta (obchodná spoločnosť - DIGI SLOVAKIA, s.r.o.) na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť a záväzok mandanta zaplatiť mu za to odplatu. Výška odplaty nebola medzi zmluvnými stranami dohodnutá určitou konkrétnou sumou, ale tým spôsobom, že táto odplata bude vo výške náhrady nákladov právneho zastúpenia priznanej súdom, pričom určili, že ide o trovy právneho zastúpenia. Vo všeobecnosti podľa § 149 ods. 1 O.s.p. platí, že nárok na zaplatenie priznanej náhrady trov konania patrí účastníkovi a nie je možné, aby advokát sám vo vlastnom mene podal návrh na exekúciu, ak povinný priznané trovy nezaplatí dobrovoľne; môže tak urobiť len ako zástupca účastníka. Trovy konania priznané právoplatným súdnym rozhodnutím veriteľovi v konkrétnej (vyčíslenej) výške predstavujú peňažnú pohľadávku veriteľa proti dlžníkovi.

Z prejavu vôle účastníkov uzavretej mandátnej zmluvy, ako aj zo slovného vyjadrenia tejto vôle, je zrejmé, že poskytovanie právnej pomoci je určené všeobecne, netýka sa konkrétnej právnej pomoci voči konkrétnemu dlžníkovi ani voči konkrétnemu súdному konaniu, v ktorom spoločnosť zastupovaná advokátom uplatňuje voči konkrétnemu dlžníkovi konkrétnu pohľadávku s príslušenstvom. Spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. a oprávnený vymedzili vzájomné práva a povinnosti ako obsah mandátnej zmluvy len rámcovo. Právna pomoc bola konkretizovaná až v priebehu existencie záväzkového vzťahu, čoho výsledkom bolo konkrétne súdne rozhodnutie v konkrétnej právnej veci. Charakter všeobecnej a rámcovej zmluvy má podľa názoru odvolacieho súdu aj dojednanie o postúpení pohľadávok, pričom moment postúpenia mal nastať až právoplatnosťou konkrétneho súdneho rozhodnutia obsahujúceho identifikáciu dlžníka, špecifikáciu výšky základnej pohľadávky a výšky príslušenstva vrátane trov právneho zastúpenia. Odvolací súd je toho názoru, že pre právne účinky postúpenia pohľadávky vo výške zodpovedajúcej súdom priznanej náhrady trov právneho zastúpenia, je potrebné postupovanú pohľadávku špecifikovať alebo určiť takým spôsobom, aby bola v rozsahu tohto spôsobu postupovaná pohľadávka určiteľná a preukázateľne nezameniteľná s inou pohľadávkou účastníkov záväzkového vzťahu. Určiteľnosť a nezameniteľnosť s inou pohľadávkou účastníkov záväzkového vzťahu sa v plnom rozsahu týka aj budúcich pohľadávok. V čase uzavretia mandátnej zmluvy dňa 1.4.2009 medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. a oprávneným neboli, a v konečnom dôsledku ani nemohli byť, trovy právneho zastúpenia priznané právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom budúcou pohľadávkou spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o. proti povinnému zo záväzkového vzťahu týchto účastníkov, pretože v tomto čase nebola prípadná pohľadávka spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o. týkajúca sa súdom priznaných trov právneho zastúpenia určiteľná žiadnymi znakmi (náležitosťami) v takom rozsahu, aby tieto trovy právneho zastúpenia mali charakter budúcej pohľadávky pre ich postúpenie oprávnenému na vymáhanie priamo v jeho mene a na jeho účet v exekúcii proti konkrétnemu dlžníkovi. Bolo v možnostiach a v dispozícii oprávneného a spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o. postupovanú pohľadávku (keď vznikla) dodatočne špecifikovať minimálne označením dlžníka, čím by doplnili rámcovú zmluvu práve o tie znaky, ktoré predstavujú určiteľnosť a nezameniteľnosť postupovanej pohľadávky

a v konečnom právnom dôsledku účinnosť postúpenia a aktívnu legitimáciu advokáta mať postavenie oprávneného v exekučnom konaní.

Odvolačí súd konštatuje, že v predmetnej veci súd prvého stupňa pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie dôsledne preskúmal podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Z citovaného zákonného ustanovenia totiž vyplýva, že v prípade, ak súd zistí rozpor týchto listín so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že pri postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. a oprávneným neboli postupované pohľadávky riadnym spôsobom špecifikované. Z uvedených dôvodov neboli splnené podmienky stanovené v § 37 ods. 3 a § 38 ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré musia byť naplnené tak, aby bolo možné vykonať exekúciu v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí, exekučnom titule, označený ako oprávnený.

V odvolaní navrhol oprávnený opravu pôvodného návrhu na vykonanie exekúcie tak, že oprávneným je spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. pre prípad, že by mal súd za to, že návrh na vykonanie exekúcie je neúplný. Odvolačí súd konštatuje, že nesprávne označenie oprávneného, ktorý nemá postavenie oprávneného z exekučného titulu, je dôvodom na postup podľa § 37 ods. 3, 4 Exekučného poriadku na návrh účastníkov exekučného konania. Navrhovaná oprava návrhu na vykonanie exekúcie postupu podľa citovaného zákonného ustanovenia nezodpovedá, a vzhľadom na právny stav danej exekučnej veci ani nie je prípustná. Postup podľa § 40 ods. 1 Exekučného poriadku neprichádza do úvahy.“

3. Sťažovateľ namieta, že základom ústavnej sťažnosti je nesúhlas s právnym záverom odvolacieho súdu týkajúcim sa neplatného postúpenia vymáhanej pohľadávky a nesprávneho označenia oprávneného, ktorý má postavenie aktívne legitimovaného. V prvom rade sa sťažovateľ stotožňuje so záverom odvolacieho súdu, že je možné postúpiť aj budúcu pohľadávku. Nestotožňuje sa však s kritériami, ktoré na postúpenie budúcej pohľadávky odvolačí súd kládol ohľadom určiteľnosti a nezameniteľnosti s inou pohľadávkou. V danom prípade išlo o generálnu cesiu (rámcové postúpenie pohľadávky), na základe ktorej možno postúpiť viacej pohľadávok toho istého veriteľa alebo ak ide

o pohľadávky, ktoré vznikli z rovnakého právneho dôvodu. Sťažovateľ je teda toho názoru, že zo zmluvy o postúpení je zrejmý spôsob, z ktorého možno jednoznačne zistiť, aká pohľadávka je predmetom postúpenia.

3.1 Rovnako sa sťažovateľ nestotožňuje s postupom prvostupňového súdu, ktorý v prípade, ak považoval návrh za neúplný, nedostatočný alebo nesprávny, mal oprávneného vyzvať podľa ustanovenia § 40 ods. 1 Exekučného poriadku na jeho opravu. To znamená, ak sa prvostupňový súd nestotožnil s tým, že oprávnený má byť subjekt, na ktorého prešla pohľadávka týkajúca sa trov právneho zastúpenia, sťažovateľ by opravil návrh s tým, že ako oprávneného by uviedol pôvodného veriteľa – DIGI SLOVAKIA, s. r. o., s tým, „že by sťažovateľ odkázal a požiadal pripojiť spis zn. 6 Ro 20/2010“, z ktorého je zrejmé, že sťažovateľ má a mal oprávnenie na vymoženie pohľadávky, ako aj trov právneho zastúpenia a že mu na ne vznikol nárok podpisom plnej moci. Sťažovateľ takýmto spôsobom v odvolaní in eventum navrhol opravu označenia oprávneného, čomu však prvostupňový ani odvolací súd nevyhovel.

3.2 Sťažovateľ sa teda nestotožňuje s právnym posúdením veci odvolacím súdom, lebo je toho názoru, že odvolací súd rovnako ako prvostupňový súd nesprávne konštatovali, že sťažovateľ nemá postavenie oprávneného z exekučného titulu. Sťažovateľ a spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s. r. o., sa ako zmluvné strany dohodili, že okamihom právoplatnosti rozhodnutia súdu bude pohľadávka predstavujúca priznané trovy právneho zastúpenia postúpená z postupcu spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s. r. o., na sťažovateľa. Postupované pohľadávky boli v zmluve dostatočne špecifikované a určiteľné, pretože išlo o dlžníkov spoločnosti, ktorým vznikli nedoplatky za poskytovanie elektronických komunikačných služieb. Postupované pohľadávky boli v čl. V bode 5.2. zmluvy zrozumiteľne definované ako budúca pohľadávka, ktorá vznikne z drobného sporu. Odvolací súd preto podľa sťažovateľa nesprávne posúdil, že na sťažovateľa neprešlo právo z exekučného titulu v zmysle ustanovenia § 37 ods. 3 Exekučného poriadku.

3.3 Na podporu uvedených argumentov sťažovateľ poukazuje na ďalšie exekučné konania v rovnakých skutkových veciach, kde príslušné okresné sudy mali odlišný právny

názor ako okresný súd, resp. krajský súd a kde vydali súdnemu exekútorovi poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa sťažovateľa tak došlo k porušeniu princípu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, a tým i k porušeniu zásady právnej istoty.

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Krajský súd v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn.: 16 CoE 132/2014 porušil základné právo JUDr. Petra Stana... na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 9. decembra 2014 vydané v konaní vedenom pod sp. zn.: 16 CoE 132/2014-20 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

Krajský súd Trenčín je povinný zaplatiť JUDr. Petrovi Stanovi - advokátovi trojprávného zastúpenia v celkovej sume 296,44 €... na účet jeho právneho zástupcu... do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj

návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (porov. napr. I. ÚS 105/06, II. ÚS 66/2011, III. ÚS 155/09, IV. ÚS 35/02).

III.

7. Bez potreby uvádzania bližších doktrinálnych záverov k označeným ústavným právam sťažovateľa je potrebné konštatovať, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená.

7.1 Podľa ústavného súdu vzhľadom na hodnotu sporu pred okresným súdom a krajským súdom (72,54 eur) ide o prípad posudzovaný ako tzv. bagateľná vec, kde vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu už samotný predmet sporu v napadnutom konaní zakladá z hľadiska doterajšej judikatúry ústavného súdu (porov. najmä IV. ÚS 358/08, ako aj IV. ÚS 340/2014, III. ÚS 529/2014, II. ÚS 468/2015, II. ÚS 357/2015) dôvod na odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

7.2 Opodstatnenosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vo veciach bagateľných prichádza totiž do úvahy iba v prípadoch extrémneho vybočenia zo štandardov, ktoré sú pre postupy zisťovania skutkového základu sporu a pre jeho právne posúdenie esenciálne

(porov. IV. ÚS 358/08), resp. v prípadoch, ak pôjde o intenzitu zásahu kolidujúcu s podstatou a zmyslom základných práv a slobôd (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 1996/13, bod 27).

7.3 Takéto vybočenie zo štandardov riadneho súdneho konania, resp. intenzitu zásahu kolidujúcu s podstatou a zmyslom základných práv a slobôd ústavný súd navyše v napadnutom uznesení nenašiel. Krajský súd odpovedal na všetky ťažiskové premenné v danej veci, jasne a ústavne udržateľne formuloval svoje závery o tom, že pri postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s. r. o., a oprávneným (sťažovateľom) neboli postupované pohľadávky riadnym spôsobom špecifikované, a o tom, že na podanie návrhu na exekúciu bol v tom čase oprávnený iba účastník, ktorému bola priznaná náhrada trov konania, v tomto prípade spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s. r. o., a nie sťažovateľ. Tieto závery krajského súdu a ich odôvodnenie nie je možné hodnotiť ako arbitrárne a je nutné ich považovať za výraz autonómneho súdneho rozhodovania, do ktorého ústavný súd nie je oprávnený v tomto prípade zasahovať.

7.4 Uvedená hodnota sporu pred všeobecnými súdmi, ako aj odôvodnenie napadnutého uznesenia tak signalizujú zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti z dôvodu bagatelnosti veci a ústavnej udržateľnosti záverov krajského súdu v napadnutom uznesení.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2017